USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudkyň Mgr. Petry Weissové a Mgr. Simony Hájkové a v právní věci žalobce: **O. H.**, zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 8. 2016, č. j. KUZL-18799/2016-4, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2018, č. j. 22 A 68/2016 - 61,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč, který bude vyplacen do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, a to z účtu Nejvyššího správního soudu na bankovní účet č. 2108555672/2700.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 24. 5. 2018, č. j. 22 A 68/2016 - 61, Krajský soud v Brně zamítl žalobu proti rozhodnutí ze dne 7. 8. 2016, č. j. KUZL-18799/2016-4, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž (dále jen „prvoinstanční orgán“) ze dne 28. 1. 2016, č. j. 005896/2016/18. Prvoinstanční orgán naposledy uvedeným rozhodnutím uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a podle § 125c odst. 4 písm. e) téhož zákona za to žalobci uložil pokutu ve výši 3.000 Kč.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal blanketní kasační stížnost, v níž uvedl, že se domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 24. 5. 2018, č. j. 22 A 68/2016 - 61, a náhrady nákladů řízení. Dodal, že kasační stížnost doplní ve lhůtě stanovené soudem.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 3. 7. 2018, č. j. 4 As 217/2018 - 19, vyzval stěžovatele, aby v souladu s § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto

usnesení doplnil podanou kasační stížnost tak, že uvede, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů napadá rozsudek Krajského soudu v Brně. Nejvyšší správní soud stěžovatele poučil, že kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítne, pokud neodstraní její vady. Usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 4. 7. 2018 a lhůta pro doplnění kasační stížnosti tak marně uplynula dne 6. 8. 2018 (srov. § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]*romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.*“

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.*“

[6] Stěžovatel byl řádně vyzván k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a současně byl poučen o následcích nerespektování takového požadavku. Vytýkané vady však ve stanovené lhůtě neodstranil. Vzhledem k tomu, že stěžovatel nedoplnil důvody, z jakých napadá rozsudek krajského soudu, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek nelze pokračovat.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[8] Podle poslední věty § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), „[b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*“. Podle odst. 5 téhož ustanovení „[v] *řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé*“.

[9] Vzhledem k tomu, že Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost, aniž by rozhodl o věci samé, byly naplněny podmínky stanovené naposledy citovanými ustanoveními zákona pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost, který stěžovatel zaplatil ve výši 5.000 Kč. Nejvyšší správní soud proto rozhodl, že se stěžovateli vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Uvedená částka bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení na bankovní účet, který uvedl zástupce stěžovatele v kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. srpna 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu